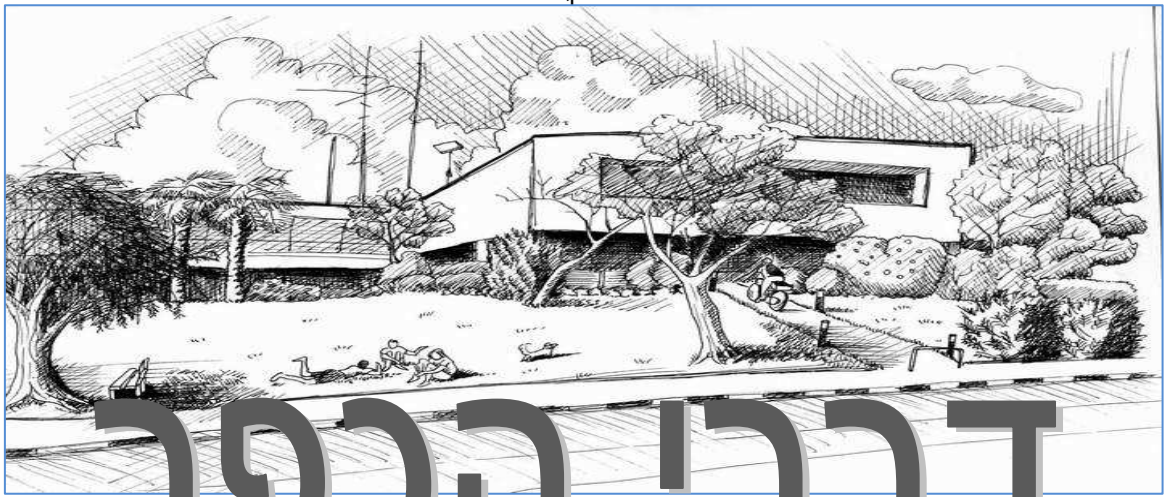

דברי הכפר

על אי הצורך לקנות מאוורר בקיץ / פנחס שדה

לא מכבר, ביום קיץ כבד בשרב,
אמר אלי מישוה: למה זה לא תקנה לך מאוורר
ללחום בשרב הזה, ואתה איש יושב בית כל ימך, ובילילות.
וחשבתי בדבר, אך אמרתי אל לבי: הנה אני
אין לי מלחמה עם החום, או עם הקור,
ואין בלבי עליהם טרוניה כלשהי.
הן לא בודדון באים הם אלי. לא את רעתי הם מבקשים.
הם נולדו כך. חום הקיץ, צנת החורף.
אין זה אלא כפי שבראם הבורא.
בטבע הדברים הוא. על פי מתכנתו של סדר העולם.
הייתי אומר, בבואי להרהר בדבר, כי לבי רוחש אליהם כמו ידידות.
בבואם אני אומר להם: ברוכים אתם בבואכם,
ובלכתם: לכתכם לשלום.
שובו נא אלי גם בשנה הבאה,
אומר אני. מקוה אני גם אז להיות כאן

גיליון מס. 2316 * ח' באב תשע"ב * 27 ביולי 2012

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מזל-טוב!

ימי הולדת

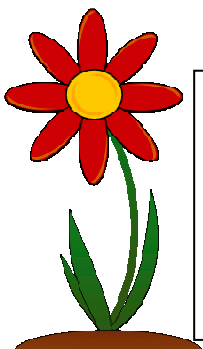
בטי דוארי	1/8
נחמן אנגלסברג	
אורה נמלי	
ינאי קולט	
פיבי וקלואי פרימוסט (נכדות)	
אלי שובל (נכדה)	
נעמי איתם (נכדה ארנברג)	2/8
דליה וגנר	3/8
מיכל דדוש	
לוטן מזרחי	
בועז נאי	4/8
ליאור בן-זאב	
הגר טוביס	
אביתר ברוך (נכד מדר)	
תומר סמברג (נכד)	

סוזן שוורץ	29/7
אורלי ארנולד	
ליאת יצחקי	
מאיה טנא	
ניב בולדווין (נכדה עמר)	
אתי אדלשטיין	30/7
עמוס ניצן	
מיכאלה בן-חנוך (נכדה)	
אודי וגנר	31/7
מירב בלדווין	
הלל אליעזר דוארי (נכד)	

ימי נישואין

חניטה וזהר בן-דוד	31/7
אילה ואילן שור	1/8
רותם וגיל בת	

נזכור

גב' בלנש גילמור	10.8.92	באב תשנ"ב	יא
קלמן לחוביץ	5.8.01	באב תשס"א	טז
מר יהודה בורנשטיין	21.8.59	באב תשי"ט	יז

64

חג המשק FESTIVAL

ערב חג המשק

27/7/12

64

הצגה בכיכובם של צעירי כפר הנשיא-

"הקיבוץ של פעם והיום"

התכנסות 20:15 באמפי

תחילת המופע 20:30

בהמשך ערב חברתי; קפה עוגה וגלידה.

על הדשא של הסרט מול הבריכה

יוקרנו סירטונים של פעם

בשבת 28/7/12 מסיבת המסיבות בפאב

בין השעות: 14:00 עד 23:00

חג המשק FESTIVAL

בואו יהיה שמח!

בואו יהיה המון שמח!

וו. חגים וצעירי כפר-הנשיא

***** המירוצ למיליון בוטל *****!

64

**לכבוד חג המשק אנחנו מפיקים חולצות עם ציור מייצג את
כפר הנשיא.**

מי שמעוניין להזמין חולצה יכול לראות את הציור בפייסבוק
של פאב כפר הנשיא.

השם בפייסבוק הוא: Peacock Pub Kfar Hanassi

כמו כן, דוגמא תהיה בתצוגה בלוח המודעות מתחת
לחדר האוכל.

מי שרוצה להזמין, נא להתקשר לדני בטלפון **0542440259**.

חג שמח בשם כל בני המשק הצעירים ברוחם ובנפשם

מזל-טוב
לכפר הנשיא

ת ז כ ו ר ת

ביום שישי 27.7.12 נפגשים במועדון ב- 9:00 בבוקר לשיחה
עם ועדת ביקורת והמבקר -
עו"ד עזרא מזרחי.

על הפרק -

**** דוחות שהיו ורעיונות לדוחות עתידיים.**

הציבור מוזמן לשמוע ולהשמיע.

כיבוד מובטח.

מחכים לכם:

אילנה פרנק, אשר איילון, חגית בורשטיין ודודי פוקס.

פירורים של החלטה גורלית

כשעלון "דברי הכפר" יגיע לתאי הדואר השבוע יותרו עוד מספר שעות לא גדול בטרם נגיע אל הקלפי ונטיל את הפתקים בקשר לשיוך הדירות, נושא שהסעיר את החברה חודשים ארוכים, מטבע הדברים כשמדובר בהחלטות גורליות. כול תוצאה שתתקבל בקלפי תשאיר קבוצה כזו או אחרת של חברים מאוכזבת/כואבת/כועסת/ ממורמרת (אין צורך למחוק שום הגדרה...) דבר אחד בטוח ועל זה אני בטוח שיוכלו להסכים כולם: תהא ההחלטה אשר תהיה, החיים בכפר הנשיא לא יהיו אותו הדבר!

מה שכנראה יהיה גם בשנה הבאה, זה הקונצרט של תזמורת כלי נשיפה של ראש פינה, שכבר הפך לחלק מנוף בריכת השחייה בתחילת יולי. באווירה קלילה ומבודחת במכנסיים קצרים, הצלילים מצליחים להפיג את עומס היום ולהכניס מרגוע לנפש. תודה לכול נגני התזמורת, ואי אפשר שלא להזכיר את **שרה דבולט** הבלתי נלאית שבין ולפני התמקדות בתווי היצירות גם הצליחה לארגן קפה וכיבוד. מי שהחמיץ יוכל לעשות מקצה שיפורים בשנה הבאה.

ביום שישי יפתחו המשחקים האולימפיים בלונדון. שוב לא יהיה טכס הנצחה רשמי לחללי אולימפיאדת מינכן. כמה צפוי שדווקא נציג ישראלי ויהודי בוועד האולימפי – אלכס גלעד – הוא בין המתנגדים להנצחה, בתירוצים שאפילו מגעיל לחזור עליהם. נקווה רק שהכול יעבור בשלום והמשלחת הישראלית תצליח להשיג מדליה/מדליות שיביאו קצת גאווה לעם היושב בציון...

ונחזור לעינינים היותר מקומיים. במלון מצפה הימים אפשר לראות תערוכה מרשימה במיוחד פרי יצירתה של **שרה'ה מרקוסון**. את התערוכה אצרה **דליה זלצברג** ולפחות בחודש הקרוב יהיה ניתן להתבונן ביצירות, התגובות בינתיים מאוד מחמיאות ובהחלט מומלץ בחום.

שבט פרלסון לפזרותיו התייצב ובא בהרכב כמעט מלא (אבישי מתנצל) כולל אחותה של רג'. הסיבה למסיבה היא חגיגת בת המצווה של קרני הבת של **רותם**. החגיגה עצמה תתקיים בגן האירועים של "סולם יעקב" כך שאם אתם מבחינים שריכוז הג'ינג'ים בסביבה עולה בצורה ניכרת תבינו למה...מזל טוב מכולנו.

שבט נוסף - גדול ומרשים - התכנס אמנם בנסיבות שונות מיסודן, ובכול זאת היה נעים ונחמד להיפגש ולהחליף כמה מילים עם מי מחבריו. מדובר כמובן **בשבט כהן** על ילדיו נכדיו וניניו הרבים, שהתכנסו אצל אם ונשיאת השבט ריני כהן (האישה שבזכות נשים כמותה בן גוריון אמר שהוא מוכן להגיע לקיבוץ...) וזאת כדי לציין את האזכרה השנתית למייקל כהן ז"ל. אין לי ספק, גם כמי שזכה להכירו רק תקופה קצרה יחסית, שקולו הרך ומחשבתו הבהירה והעמוקה חסרים בנוף הקיבוצי של ימינו.

ביום שישי הקרוב גם נציין את חג המשק ה - 64 במספר. אולי זו טעות פרודיאנית - כי כתבתי "נציין" ולא "נחגוג". אולי זה בהשראת הפיסקה הפותחת של הפירורים הפעם. בכול מקרה מזל טוב!

במוצ"ש האחרון שוב התכנס לו "הפרלמנט הגלילי" שאחד מיוזמיו והרוח החיה שבמפרשיו, הוא לא אחר מאשר אורי גנני מההרחבה שלנו. ביקב של משפחת מייסטר בגבעת אורן (מול צומת מחניים). הערב הוקדש לשירה הסאטיריים של נעמי שמר ואורחת הכבוד באירוע הייתה אחותה של נעמי, רות נוסבאום מכנרת שסיפרה אנקדוטות לא ידועות על עבודתה של אחותה כולל הקראת שיר לא כל כך ידוע ומפורסם מעזבונה. איש הפלי"ם ברוך תירוש שהפליג בסיפורי עלילה על תקופת המעפילים. לפי מספר הפעמים שהוא אמר שאת הסיפור על כך וכך הוא שומר לפעם אחרת... ברור שגם ימים שלמים רק איתו לא יספיקו! אבל מי ש"גנב" את ההצגה הפעם, היה הילד רועי עופר מקיבוץ יחיעם שהשתתף בשנה האחרונה בתוכנית "בית ספר למוסיקה. למרות גילו הצעיר (11) הוא הפליא בשירה צלולה ומדויקת. המפגש הבא של "הפרלמנט" מתוכנן ל25/8 ויהיה הפעם סביב שיריו של נתן אלתרמן. רישמו ביומנים. בהחלט לא כדאי/אסור להחמיץ.

בני הנעורים והנוער (כיתות ט - יב') יצאו לכנרת למסע הרפסודות המסורתי. נאחל להם שיהנו, יאספו חוויות ויחזרו הבייתה בשלום. מי שייאלץ בכול זאת להחמיץ את האירוע הוא סהר קורן שיתגייס לצה"ל בזמן משט (לא המרמרה..) הרפסודות. שיהיה לו בהצלחה.

ועוד היה לנו תחרות "מסטר שף" מקומי ונסיעה לסופרלנד וטיול לעץ התאנה המפורסם של מחניים ומירוץ לעליון והרבה בריכה וכיף! ובין לבין גם ארוחות שחיתות טלביזיה וקצת עבודה-למי שמצא! מי אמר שמשעמם?

הולכות ונשלמות ההכנות למחנן המסורתי. יש עדיין מקום לנכדים/נינים/בני דודים להגיע ולהיות חלק מחוויה ייחודית! לא כדאי להחמיץ. והנושא הפעם... נגלה ביחד בטכס מרשים ביום ראשון בבוקר(5/8).

מי לא שמע על הביטוי "הכלבים נובחים - והשיירה עוברת"... אז בעוד בני המשק ממשיכים להלין על המחסור בחדרים של ועדת בנים, ויש כבר כאלה שמתגייסים ועדיין בבית - או אחרים שרוצים לחזור אחרי הצבא ולא נמצא להם חדר ראוי ובכן בעוד כל זה קורה- יעלו הטרקטורים ויחריבו מבנה עם ארבעה חדרים שמשוייכים לחברי משק לצורך בניה – עוד לפני שנמצאה חלופה ראויה או בכלל לחדרים אלו כפי שהובטח במפורש. מי אמור לספק תשובה/תגובה? חוץ מלועדת בנים למישהו איכפת?

טוטסי וג'קי עמר המריאו לונדונה לביקור נכדים ואולי דווקא הם יחזרו עם מדליה... ססטתתתתם. בינתיים נשארה יפעת להתמודד לבדה במרפאה. אז תעשו טובה ותהיו בריאים...

אם התאפקם עד עכשיו וכבר לא יכולתם להחניק בתוכם את השאלה מדוע אנחנו שוב אלה שמפוררים לכם את הפירוורים על הרצפה... נספר שנעינו לבקשת עורכת העלון למלא את השורות, תרתי משמע, לרגל יציאתה הזמנית לפגרה לתקופת הקיץ של סבתא של... (בקיצור תמר וולפין). אבל !!- שוב נזרקת הכפפה למי שמוכן להצטרף לשורת הכותבים. (אין צורך להידחף, יש מספיק לכולם).

והנה אנו מסיימים להפעם. חם, מחניק, מזיעים. הכול נכון, אבל בכול זאת ניתן למצוא איזה רגע למעשה טוב אחד (לפחות) תאמינו לי זה ירענן לכם את הנפש יותר מכול דבר אחר!!! ובינתיים נאחל לכול החולים החלמה מהירה, לבריאים נאחל שרק יימשך כך ואת כולם נברך שיעבור לכם הכול ממול. שבת שלום חג (משק) שמח, הצבעה נכונה ושבוע טוב.

למרות שאנחנו לא הנשיא פרס נאחל גם לשכנינו הצמים רמאדן קארים.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

לאשר איילון,

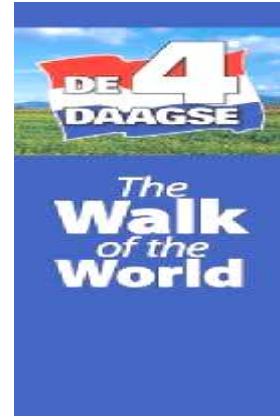
בדרכו להולנד זו השנה החמישית ברציפות.

לצעדת 4 הימים הגדולה בעולם -

160 ק"מ.

בהצלחה מכולנו

ו...תהנה!!!

מכוני הרנטגן של קופת חולים כללית

לידיעתם, מכוני הרנטגן של הכללית, לא מוציאים דיסק עם כל צילום שנעשה, אלא שולחים את התשובה + התמונות דרך המייל שנכנסים ישירות לתיק הרפואי.

במידה ואתם מבצעים צילום שעליכם להביא אתכם לרופא מומחה בבית חולים, יש לבקש דיסק במכון, עם ביצוע הצילום.

בריאות – צוות המרפאה

התלתון העעיר מזמין

יום שלישי ה-31/7 מכירת עוגיות ועוגות

בבריכה בשעה 17:30-18:30

ההכנסות לטובת תרומה לילדים

בואו לטעום ולתרום.

תלתון צעיר.

דנה במנולקר

חידה: מה הקשר בין השמות טוטסי ולואיז??

פיתרון החידה – יופיע בגיליון של השבוע הבא

מעגל תנועה???

לכל מי שמעוניין לדעת את דעתי בעניין הנ"ל, הרי היא בקצרה ובלי לפגוע במתכננים, שהרי הם חושבים ברצינות שההצעה טובה ונחוצה.

1. אני לא רואה שום צורך לפתור איזה עומס או בעיה כלשהיא במקום.
2. מתוכננים דוקרנים, שימנעו מ"עברנים" לנסוע נגד הכיוון כאילו זה איזה מגרש חניה בתשלום, או מחסום משטרתי...ילדים ואנשים יכולים ליפול בגלל זה. אני בטוח שאין בזה צורך.
3. המחסן של טומי והשרברבות ועוד מקומות כאלה יפונו. אני חושב שהם יותר יפים ומשמעותיים, מאשר עוד גינת ערערים ועוד אי תנועה מיותר לגמרי. לחלופין הייתי מבקש מאומני הקיבוץ ליפות את המקומות האלה, ולתת להם יחוד אותנטי.
4. צר לי שהשקיעו כסף בתכנון פרוייקט מיותר.
5. צריך לשאול את האסיפה בכלל על הצורך. לפני שזה יצא לתכנון.
6. צריך לשאול את האסיפה על ביצוע.
7. ככלל אני אוהב חופש תנועה ומחשבה איפה שרק אפשר ושהתמרורים למיניהם יתחילו מחוץ לקיבוץ.
- אני לא רוצה להכנע לדעת "מומחים" לכיסוי תחת, שהמוטו שלהם זה לפחד ממה יהיה או מהחיים בכלל.
8. אני לא יודע אם ואיך אפשר לעצור את הפרוייקט הזה, מפני שהנהלת הקיבוץ פועלת כיום עם סמכויות רחבות, וכשבא איזה פקיד ציבורי ואומר, שאם לא יהיה פס צהוב במרכולית, היא תסגר. אז צריך להגיד לו; שהסמכות היא בידי האסיפה וזה יקח לפחות שנתיים וכדאי שילך לקיבוץ אחר להרגע. ולא ללכת מיד אחרי שגיונותיו.
9. הייתי מעוניין לדעת ואשמח לקבל תשובה על דרך קבלת ההחלטות והשתלשלות העניינים בפרוייקט זה.

אודי אגם.

ועוד בעניין חברים בעצמאות כלכלית

רציתי שהדברים הבאים ייכנסו לגיליון הקודם של "דברי", אבל בגלל תקלה טכנית שלי, הם הגיעו למערכת מאוחר מידי. מכל מקום, הדברים נכונים גם היום, ומה שהרגשתי לפני שבועיים, עדיין מפעם בתוכי גם היום. תמר וו.

הנה המאמר: כמה מחברי הטובים ביותר...

כמה מחברי הטובים ביותר הם יהודים, כמה מחברי הטובים ביותר הם קיבוצניקים מיליונרים היושבים ליד בריכות השחייה שלהם. כמה מחברי הטובים ביותר הם כושים, ערבים, סינים, הוטנטוטים, הומואים ולסביות. אינני מכירה הרבה סינים (אולי שניים שלושה מתוך המיליארד) אבל אני חושבת שכל הסינים, חוץ מהשניים שאני מכירה, גוזלים ממני את האויר הנקי שאני רוצה לנשום. איך הם מרשים לעצמם לזהם כך את האויר? אני מכירה שניים או שלושה כושים, אולי קצת יותר, אבל אני חושבת שהכושים גוזלים מאתנו יותר מידי מדליות (תראו, תראו מה יהיה עוד באולימפיאדה!). אני לא מכירה הוטנטוטים בכלל, אבל אני בטוחה שאנחנו ממש לא צריכים אותם על פני כדור הארץ. על הומואים ולסביות אני רוצה רק לאמר ש: כמה מחברי הטובים ביותר הם הומואים ולסביות. את מי שכחתי? אה, כן! חרדים, מתנחלים, מורמונים, שכחתי עוד? אולי. כמה מחברי הטובים ביותר הם כאלה.

וכמה מחברי הטובים הם חברים בעצמאות כלכלית.

אני חושבת שאני מכירה את כולם. יש ביניהם כאלה שחיים אתנו כבר קרוב לעשרים שנה, ו...כן, אני מכירה אותם. יש ביניהם אחד שפעם התכסחתי אתו בעיניי בטיחות בדרכים, אחר כך הכרתי אותו יותר מקרוב, ומצאתי איש מקסים...

כשהייתי מזכירה לפני כמעט עשרים שנה היינו קרובים להגיע לשלוש מאות חברים, אבל זה לא קרה לנו, במקום זה חברים צעירים עזבו (בעיקר בנים שלנו!) וחברים מבוגרים נפטרו ונשארו אתנו בזיתים. עד שהגענו לפחות ממאתיים וחמישים חברים, שהגיל הממוצע שלהם הולך ועולה כל שנה.

לפני שש שנים, ניהלנו תהליך חברתי משמעותי (המרחב הפתוח), ובמהלכו התברר שהנושא הכי בוער לחברי כפר הנשיא הוא נושא הגידול הדמוגרפי. הקדשנו הרבה מחשבה, דיונים ועבודה בנושא הגידול הדמוגרפי. קיימנו אסיפות, אישרנו תקנון מיוחד לצורך זה. לא עשינו להם חיים קלים כל כך, מי שרצה להתקבל לחברות היה צריך לחתום על חוזה ולשלם ממיטב כספו.

רצינו מאד שיצטרפו אלינו בנים, אפילו נתנו למצטרפים הראשונים תמריצים כספיים כדי למשוך אותם אלינו. ואכן, בין החברים בעצמאות כלכלית יש כמה בני קיבוץ, כן ירבו. אך לא הגיעו מספיק בנים כדי למלא את השורות המתדלדלות. וחוף מזה מסתבר, שאמנם בני הקיבוץ שלנו הם מאיכות מעולה, אבל יש עוד אנשים מעולים, וכמה טוב שהם רצו להקים אצלנו את ביתם, וכמה טוב שקבלנו כשלושים חברים חדשים בשנתיים האחרונות. אני וחברים רבים רבים אחרים הצבענו בעד קבלתם לחברות.

החברים האלה כבר תורמים לחיינו הקהילתיים בתחומים שונים, ואני בטוחה שהשתלבותם העתידית עוד תגדיל את תרומתם, אם רק ניתן להם.

תמר וולפין

לשושנה שלום

- גם אני חשבתי לפני שבוע, כאשר קראתי את דברייך בקשר לחברים החדשים שלנו - שקצת עברת את הגבול. אך, אחרי התגובות שקיבלת ב"דברי" האחרון, עלה בי החשד שאולי הגזמת בכוונה, על מנת לעורר בדיוק את התגובות האלה.

בכל אופן, כמו שאומרים, הוצאת את השד מן הבקבוק - או אם תרצי - פתחת את קופסת "פנדורה". והחברים כתבו! ממש תענוג היה לקרוא על רגשותיהם - הזדהותם עם הבית שלנו - מעורבותם בנעשה בשטחים רבים - וכן אני רואה את מרביתם באירועים השונים ונהנית מהשתתפותם בעשייה ובדרך חיינו כאן.

הבעייה היא שגם אני, וותיקה מופלגת, שבאה לחגים, לאסיפות, ולרוב ההתקהלויות למיניהם - גם אני לא מכירה את רובם - אלא אם הם בני משק, בנים או נכדים של וותיקים כמוני. מאוד הייתי רוצה לשים שם לפני מוכרות - לא רק להגיד שלום במדרכה - אלא גם להגיד "שלום" חבר? אך, איך עושים את זה?

אני מציעה מספר מפגשים במועדון (כמו שעשינו מזמן). שנשב יחד, החברים הוותיקים יותר והוותיקים פחות, משפחות צעירות והחברים החדשים - ודרך שיחה סביב שולחן, סיפורים הדדיים מחיינו ואולי גם צילומים - נוכל להתקדם בהיכרות של רובנו. מי שמוכן לארגן - אני מוכנה לעזור.

אלזה בן-חנוך .

לחברים בעצמאות כלכלית מחברה אחרת בעצמאות כלכלית!

(אין זו ביקורת ומראש מבקשת סליחה באם מי מכם יפגע!)

חבל! חבל לי שככה יצא!

הכי קל לנו להתחבר לזה שהעליבו אתנו! פגעו בנו! ואולי חס וחלילה לא קיבלנו את הכבוד המגיע לנו!

גם אני באינסטינקט הכי ראשוני שלי, ממש נעלבתי מקריאת הכתבה של שוש.

לקחתי נשימה נוספת ושאלתי את עצמי, האם יתכן ששוש שאני לא מכירה, אך קוראת באופן רציף ועקבי את מאמריה. אישה כה אינטליגנטית ורגישה, התכוונה לפגוע או להעליב אותנו החברים בעצמאות כלכלית??

ואכן לקחתי שוב נשימה עמוקה ואמיצה וצללתי שנית לתוך הכתבה ואז הפלא התרחש, פתאום הבנתי והזדהיתי עם הנאמר בין השורות, למרות שגם אני מ"אלה". גם שמי ותמונתי התפרסמו יום אחד על לוח המודעות, עם כמה מילים, שבקושי רב יכלו לספר על מי אני ומה אני ואיזה צבע אני אוהבת!?

אין לי ספק שעד היום, אני נעלם גדול לחלק נכבד מאוכלוסיית הכפר. אך האימא שבי, חברת קיבוץ (אחר), וותיקה לשעבר, ומי שליוותה בעברה שנים רבות ישובים שונים, חושבת שהבנתי והזדהיתי עם הכאב ששוש מעלה. כאב שהוא בעצם כאב הבנים מהאוהלים, הזועקים כבר שנים; "רוצים לחזור הביתה ולא מאפשרים לנו (בכסף לא בחינם), לשים את הראש (מלבד המיטה אצל אמא ואבא).

כפר הנשיא שבהגדרתו "קיבוץ", הפך במהלך השנים, במסגרת השינויים ל-"מושב" ? ל"ישוב קהילתי"? או התיישבות קהילתית אחרת? ותהיה ההגדרה ככל שתהיה???

במהלך השינויים והתהליך לא השכילו בקיבוץ, כמו שהשכילו במושבים לעשות, לחשוב על הבנים.

הבנים שהשקענו בהם את מיטב החינוך והאהבה 18 שנה מחייהם. לא חשבו פה להקצות משבצת לכל משפחה, לבן ממשיך.

לא חשבו פה כמו הרבה קיבוצים אחרים, למנף את ההרחבה הקהילתית ולתת הנחה או הטבה כלשהי לבני המקום, על מנת שההרחבה אכן תהפוך לשכונה צעירה תוססת, שלא ניתן בה לנוח בצהרים, כי רעש הילדים בשכונה נשמע למרחוק.

לכן לדעתי, גם כל מהלך שיוך הדירות כואב ופוצע את כלל האוכלוסייה על כל רבדיה. ושיעשו את החישוב הכי צודק בעולם, תמיד יהיה מי שירגיש מקופח.

אז חברים יקרים! לא מגיע לשוש הגשם הזה! הכוונות היו לטעמי טהורות. ולדעתי הוצאו דברים מהקשרם.

איך נגדל מזה ????

מזמינה בזה לפתוח פינה בעיתון המקומי 'סיפורי השפע' ובו יסופרו סיפורי החברים. כל אחד ישתף אותנו בתרמיל אותו הוא נושא על גבו, כל אחד באשר הוא. באם הוא חבר בעצמאות או שלא בעצמאות, תושב, בן, בת, צעיר או מבוגר. כל משתכן בקהילת כפר הנשיא.

ככה אולי נלמד על עצמנו ועל הגרים בשכונות אתנו בתוך הגדר.

דליה זלצברג

חברה בעצמאות כלכלית.

בין העלבון והכעס

קראתי בעיון את כל התגובות, שמונה במספר ומיד רצתי לקרוא בעיון גם את הגורם לכל התגובות. אין ספק שהצדק אתכם ואני במקומכם מניח שהייתי גם מגיב בצורה זו או אחרת, אבל אני רוצה להעלות כאן נקודה שאולי לא נלקחה בחשבון במהומה הגדולה שיצרה אותה כתבה.

עלון "דברי הכפר" מבחינתי הינו נכס. זוהי במה להתבטאות של כלל תושבי המקום. כך היה מאז הגליון מספר 1 שיצא ברביעי לאפריל 1952 וכך גם היום כשהעלון מגיע לכל קצוות הקהילה המורחבת שלנו. (אגב, מבחינתי קהילת כפר הנשיא רבתי כוללת את כל מי שאי פעם היה כאן ומרגיש קשר למקום.)

העלון עבר עורכים רבים, כולל עבדכם הנאמן שערך את העלון במשך כשנה. העלון היה מקבל תמיד צביון וגוון בחלקו הגדול על פי שגעונות העורך. שושנה עורכת את העלון מאז השישי ליוני 2001 שהם בערך 574 שבועות. בכל שבוע (כמעט) יוצא גליון אז צאו וחשבו כמה עריכות בצעה העורכת הנוכחית שלנו.

אחד הדברים המעצבנים במיוחד (וזה גם מתוך נסיון אישי) זה חוסר תגובה, ובהקשר שלנו, חוסר תגובה לכתבות כאלה ואחרות. בהיותי עורך בצעתי ניסוי קטן שהתבסס על העובדה (בעיני) שאת עמוד השער בכלל לא קוראים. באותו שבוע כתבתי משהו בסגנון זה:

"דגכע 'פקמה דגכ לסטנמצ דגכ כד חללל אטטסעג
חגירא עמכי יע ואניכ עא ככר גיכע אחוטי דהעגכה חח
טעקא במכע צדד רגג לגיא
כחירט המאטע דחגיא
גיוטר במאטעה לךדףגכע ססבהה ודיגכ אוטנבגצ"

משהו שנראה כמו חמשיר עם מובן כל כך עמוק שאינו ניתן להבנה כלל !
וחשבתי לתומי שתהיה תגובה כלשהי..... אחת לפחות.....
אבל.....נאדא! כלום! אפס!
וזה מה-זה מעצבן.....

ועל כן לכל מי שנפגע ממאמרה של שושנה, אנא קחו ביס קטן מהצד האחר של הכתבה ותבינו שלא מרשע כתבה העורכת את מה שכתבה אלא מתוך תסכול ואהבת העלון שלנו. ובינינו, זה עבד, לא? 8 כתבות לא מקבלים כל שבוע! אז יאללה, אל תהיו כאלה כבדים, הכל מכוונות טובות. קחו אויר והכל יעבור ככה ממול. אישית אני ממש מודה לכל מי שהגיב כאן אפילו אם זה עלה בקצת עלבון ופגיעה. סוף סוף שומעים משהו גם מהאנשים השקטים של המקום. ועל כך תבורכו.

שבת שלום – דוד אלמן

"במקום" "מה נשמע"

זה איננו ה"במקום" שהיינו מבקשים בחדר האוכל, כי לא אהבנו את הבשר שהוגש באותו היום. אני בהחלט רוצה להמשיך לכתוב את המדור בעתיד. אולם בחודשיים הקרובים לא אוכל לעמוד במחוייבות זאת, ולכן המדור "מה נשמע" יוצא לפגרה. הוא לא מתפגר, הוא רק לוקח פסק זמן, וחבריו הפרורים ימשיכו, כך אני מקווה להופיע, עד שאשוב אל איסוף הידיעות. ובכל זאת – מילה אחת לפני היציאה: הרבה קיטרתי על בריכת השחייה במדורים הקודמים. אני שמחה לאמר שהבריכה שלנו נראית עכשיו נפלא, ותודה לכל העושים במלאכה ולמתנדבים למיניהם.

למרות כל האמור למעלה, אינני מוותרת על המדור שהתחלנו בו והוא "אנשים טובים באמצע הדרך". כזכור לכם אני כתבתי על מיכל דדוש הגננת המיתולוגית של גן רימון, מיכל המליצה על רוי בוסקילה המסייע לוותיקים בתיקוני בית קלים, ועכשיו הגיע תורו של רוי להמליץ. והרי לפניכם מה שכתב רוי ל"אנשים טובים באמצע הדרך" לחודש יולי 2012:

תודה למיכל על שחשבה על התרומה הצנועה שלי לקהילה שלנו. בבקשה אל תגלי לאף אחד, אבל למעשה אני 'מקבל' הרבה יותר משאני 'נותן' בכך שאני מצליח לשמור על קשרים עם אנשים, שיש להם חלק משמעותי בבניית קבוץ כפר הנשיא. יש להם סיפורים נהדרים והם יודעים להכין כוס תה כמו שצריך! לא היה קשה לי לחשוב על האדם שאליו אני רוצה להעביר את הכובע: מיכי קורן על העבודה שלו במשק הילדים. אני לא אגזים אם אגיד שהמקום היה נשאר סגור אלמלא המאמצים של מיכי. הוא 'מבלה' שעות רבות במקום בכל שבוע ועושה זאת בשקט ובצניעות. אם זה לא מספיק, הוא חשף בפני ילדים רבים את עולם הטיפול בבעלי חיים, ואם זה לא מספיק הוא מצליח גם למצוא מקורות מימון בכל מיני יזמויות ודרכים, כדי להמשיך להחזיק ולתחזק את משק הילדים. יישר כוחך מיכי ותודה - רוי.

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, און, יונתן, גל ובר

על יהודים וגולאש

22 יולי 2012

בדפשוט, יום ראשון בבוקר, כיכר הגיבורים מתעוררת לאיטה מתרדמת יום הראשון. סמוך לשם בחניה גדולה עומדים שישה אוטובוסים לבנים, מחכים להתמלא עד אפס מקום בילדים מרוגשים ולהובילם לסארווש, מחנה הקיץ היהודי בהונגריה.

הילדים עולים, מתיישבים, חלקם צועקים, חלקם שקטים מהפרידה, וההורים מנופפים לילדיהם לשלום. חלק מההורים האלו רק לאחרונה גילו שהם יהודים, או רק גילו לילדיהם שהם יהודים! ויש הורים שלמרות שהם שלחו את הילדים למחנה קיץ יהודי, עדין חוששים להיות מקושרים לקהילה יהודית, להיות יהודים.

והאוטובוסים נוסעים... יוצאים מבדפשוט היפה- צריחי ארמונותיה מנצנצים באור הבוקר ומשתקפים בדנובה הזורמת ומחלקת לבודה ופשוט... נוסעים ועוזבים את העיר היפה, שבה בימים אלו ממש מתעורר הקיצון הימני, וגלים של שנאה מעוררים אצל אלו שזוכרים גלים של זכרון.

זו היא הונגריה וזו מזרח אירופה.

מחנה סארווש הוקם ע"י הJDC ולאודר בשנת 1991 ממש בסוף בשלטון הקומוניסטי ששלט בהונגריה. זהו מחנה יהודי בין לאומי המתקיים כל קיץ בפאתי סארוואש, עיירה ציורית כשעתיים נסיעה מבדפשוט. אל המחנה מגיעים בעיקר ממזרח אירופה- הונגריה, בולגריה, רומניה, רוסיה מולדובה, קבוצת יוגוסלביה (סרביה, מקדוניה, קרואטיה, ויוגוסלביה), צ'כיה וסלובקיה- וגם מתורכיה, ישראל, ארה"ב, הודו, צרפת ועוד.

המחנה למראית העין נראה כמו מחנה רגיל- ספורט, מורל, בריכה, ילדים והורמונים. אבל בעצם המקום הזה מכיל ונותן כל כך הרבה. לרוב הילדים זהו המפגש היחיד לאורך השנה עם היהדות (לחלקם אפילו הראשון), וזו נקודה חשובה בחיים ובזהות היהודית שלהם. כאן החניכים נחשפים לצדדים שונים של היהדות, ולחיי קהילה ולעוד יהודים ממקומות שונים בעולם. למשל השנה הנושא המרכזי הוא - "יהדות דרך החושים". דרך החושים החניכים מגלים את העולם היהודי העשיר- קולות, טעמים, ריחות, מראות, ונגיעות- שבהם יש שפע וגם יש איסורים.

התקווה היא שהחניכים יחזרו הביתה מסארוואש עם הבנה מעמיקה או לפחות בסיסית של "מה זה להיות יהודי"- ואולי אולי יחזירו את היהדות אל חיק משפחותיהם המצולקות מהשלטון הנאצי ולאחר מכן הקומוניסטי.

להיות ישראלי בסארוואש זו חוויה מורכבת, שמעלה המון שאלות. יש הבדל משמעותי בין ההתנהגות הקולנית ודעתנית של הישראלים לעומת האירופאים שאינם ששים להביע את עמדתם ולא מתערבים, לא מתנגדים לרוב ובעיקר

מקשיבים מהצד. למה? מאיפה הפחד לדבר? מהשלטונות הפשיסטים? האיפוק האירופאי? או שאנחנו במקביל צעקנים מידי, לוחמנים מידי, "לא פראיירים" מידי? זו נקודה שאני מתעסקת בה הרבה בתור ישראלית פה. כמה לדבר? מה מותר לשאול? מה אסור? לנסות לא להשתלט על דיון כשאני היחידה שמשתתפת בו ואחרים שותקים, אנמים...

אך עם הזמן שמחתי מאוד לגלות שלאחר שנוצר אמון, ביטחון וחברות, מתחת לקרירות האירופאית, הם מחילים לדבר, לשתף, להתווכח- הרי זה בלתי נמנע, בסופו של דבר הם יהודים. שאלות נוספות שמעסיקות אותי הרבה פה הן למשל למה הסבים שלהם נשאר פה אחרי המלחמה? איך הם יכלו להישאר? להישאר ולחיות בין אנשים שהפנו את גבם אליהם בזמן סכנה ואפילו אחזו בסכין החדה?! וכמובן שאלת השאלות- מה אם? מה אם ההיסטוריה שלי הייתה נכתבת אחרת ואני הייתי יכולה להגיע לסארוואש בתור צ'כית או גרמניה?

והנה ההיסטוריה נכתבה אחרת ואני גדלתי בין סלעי הבזלת והאקליפטוסים... והגלגל מסתובב... ויום בהיר אחד בזמן המחנה אני עומדת בתור לארוחת בוקר ליד מכונת הטוסט, ולידי איש עם שיער מאפיר, ומבטא אנגלי מוכר שואל אותי בעברית "מאיפה את בארץ?" ועניתי לו "קיבוץ כפר הנשיא, בגליל העליון". "את מכירה במקרה את ג'וני ושולמית פרנק?" הוא שואל. "ג'וני ושולמית?! כן הם סבא וסבתא שלי!" הם היו השליחים האהובים עלי באנגליה, עונה סטיב ישראל- אחראי התכנים החינוכיים במחנה. והירדן זורם, והגלגל ממשיך להסתובב.

שקד פרנק – מדריכה במחנה קייץ יהודי בסרוואש הונגריה

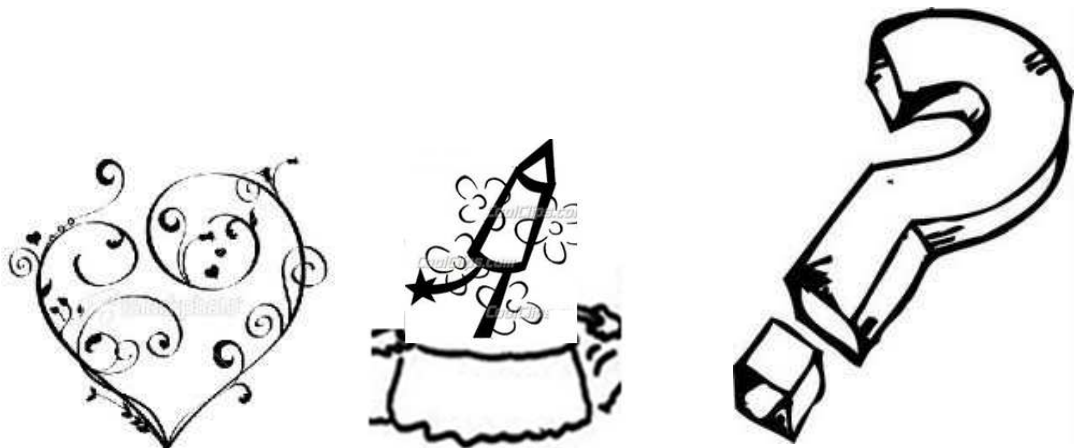

סוף הסיפור

ישבנו ערב אחד במסעדת אבו סאלאח, כל המשפחה. מסעדה עממית. זה היה אחרי שלב הסלטים ובדיוק שכבר לא היינו רעבים והתחלנו להצטער שהזמנו מנה עיקרית. לפתע נשמעו מחיאות כפיים. אל המסעדה נכנס זוג, חתן וכלה. הכלה בשמלה לבנה ענקית, מחזיקה את שולי שמלתה הכבדה, מדדה לכיוון השולחן הסמוך אלינו. החתן גבוה, לבוש בחליפה מחוייטת בצבע כסף נוצץ. מידי פעם עוזר לה עם השמלה אולי דואג שלא תתפקע מהלחץ הרב על חמוקיה הגדולים. פניה היו אטומות ולא הביעו כל רגש. הוא ישב מולה, שקוע רב הזמן בשיחות פלאפון. לא היתה לנו אפשרות אחרת, אלא להציץ אליהם לפעמים. היינו מסוקרנים לדעת מה הביא אותם לכאן לבדם בתשע, לאכול איתנו ארוחת ערב? הכלה, מאופרת בכבדות וכתר כסף על ראשה, הזילה דמעה מידי פעם ונגבה בעדינות את האיפור סביב עיניה. פניה היו עדיין אטומות כאילו לא שייכת. בהיסח הדעת משה את האצבע של הטבעת. ובהתה אל נקודה רחוקה באוויר. התחלנו להמציא סיפורים שיתאימו למתאר. חלקם אפילו מצחיקים מאוד, עד שהביאו להם מנה אחרונה חגיגית, קרם בבאריה וכוס מלאה סוכריות. הכוס היתה ענקית עם זיקוק כזה שעושה הרבה ניצוצות ברעש גדול... get down!!! (בלחש) אבל לא כולם שמעו.....

התוכלו אתם קוראים יקרים לכתוב את סוף הסיפור?
נא לכתוב לדברי הכפר של השבוע הבא.
הכותב הכי מעניין, יזכה לדעת את האמת מתמיר.

אודי אגם.

שֵׁן יֶךְ תֵּן נֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

החלקיק האלוהי

במעמקי אדמת שוויץ,
מקום בו הנדל"ן מאוד יקר
בימים ארוכים של קיץ,
בלילות קצרים של חורף קר
לאורך ק"מ רבים ומדוייקים
בנה לו האדם מאיץ חלקיקים.
חשובי המדענים, המבריקים שבמוחות
גייסו הרים של כסף, שילבו כוחות
ברכו הגומל, הללויה, אללה אכבר ולו יהי
ויצאו לחפש את החלקיק האלוהי

למרות שמאוד זעיר הוא ואף חמקמק
האמינו שבעזרת מאמץ מדעי ותקציבי עתק
יגיע היום והרגע ולא ירחק
בו יתגלה לעולם, שיפער פה מרותק
ימחה להם כף ולו בכדי
לכבוד איתורו של אותו חלקיק אלוהי.
פרסי נובל, כבוד ויקר יוצמדו לחזהו של כול מי
שתרם להוכחת קיומו של של נזר הבריאה האלוקי.

לו רק הם היו מפנים מבט "קדימה"
אל אותה מפלגה שנולדה בחטא מימים ימימה
הריון כושל ומיותר בלי אבא ואמא...
טיפוס הפכפך שהחליט ביום בהיר להתנתק..
ומאז שוכב רדום ושותק!
היו מגלים רסיסי רסיסים,
חלקיקי חלקים
ללא כול משקל סגולי!
מתנוענעים בחור שחור ואפלולי
על הגבול הדק שבין אופרטוניזם צרוב - למעשה פלילי
נצמדים לכסא בלי כול בושה
ניסיון טישטוש או הכחשה
מוכיחים קבל עם, ולא רק לעולם המדעי
שאין בליבם ובנפשם ולו חלקיק אלוהי...
אין צורך במיקרוסקופ מאוד משוכלל

ניתן גם לוותר על מחשבי – העל
כדי להבחין באותם חלקיקים חסרי משקל
אם אלו נבחרינו אנא אנו באים?
ואולי מוטב שכבר עכשיו, נתפלל אנו לאלוהים...

אמנם כול מי שעניו בראשו, לך מיד יגיד
שאינ פה כול חידוש, בודאי לא תגלית
חברי כנסת ישראל הם רק אנשים
שניתן לקנות בנזיד עדשים.
ביום הבחור ידע ויזכור גם כול חמור
ממי פשוט להתעלם ובמי – אולי -
כדאי לבחור...

אבי

איך זכיתם באזהד מושבע...

ניצחנו!!!! זו השורה התחתונה. ולא סתם, ניצחנו במשחק הפתיחה של עונת
ליגת הקיץ בכדורסל את האלופה של השנה שעברה: קבוצת הפועל שמיר/
עמיר. לנו אין הפועל, ולא מכבי ואפילו מכנסיים אחידים לא היו. נראינו כמו
קבוצת חברים שהתארגנו בשכונה. הם, שמיר, נראו לי מסודרים לפחות כמו
מכבי תל אביב. זה גם היה המגרש הביתי שלהם, עם ספסלים נוחים וטריבונה
אמיתית ואולם ענק ולוח תוצאות אלקטרוני. לנו אפילו מכנסיים לא היו. חולצה?
הייתה לנו חולצה אבל אפילו את החסות עליה הדפיסו עם טעות כתיב. באנו
קטנים, אבל יש לנו את עמק ואת מיכאל, ואת אורי הדר ואת דרור ארצי ובני
ויורם ואמרי ואת גרשמן ג'וניור המוכשר ועוד כמה ענקים ששכחתי או לא הכרתי
וכמה נשמה, כמה נשמה היתה לנו שם.

היה חם וכולם הזיעו והם פתחו לא רע, שמיר. מיד התחברתי ללוזר שבי
ואמרתי לאלן שאני מקווה שלפחות נכניס סל אחד, למזכרת. אבל אז קרה
משהו. המסירות התחילו להגיע ליעדם, הבהלה החלה להתמוסס ולאט לאט
התחילו לטפסף קצת סלים לזכותנו. וזה דירבן את החברה להכניס עוד. וזה
דירבן אותנו להפסיק להתנהג כמו אורחים מבויישים ולהתחיל לצעוק "פאול
תוקף!" ו"שעון!" (מיכאל היה אחראי על השעון לדעתי) ומהר מאוד למדתי מה
אומרים המקצוענים ואיך מלווים את זה בתנועות ידיים רבות משמעות (להצביע
כלפי מטה פעמיים כשהיד מושטת קדימה זה אומר שהסל צריך להיחשב בנוסף
לעבירה. הרעיון הוא שאם מספיק אנשים יצביעו בטוח שהשופט ישים לב- דבר

שמעולם לא קרה ולא יקרה). ואז החברה באופן מפתיע קלעו עוד ושמיר נראו ממש מופתעים ובשוק מהאנרגיות של שכונת צפון טובא. אז המשכנו לעודד כשהם ניסו לקלוע התחלנו לצרוח ולשרוק ולעשות קולולו עם הלשון כמו בחינות מרוקאיות. היינו ממש מאנייקים אבל היינו האנדר דוגים בלי התקציב ולא היה אכפת לנו כלום. וראו זה פלא! הובלנו בכל שלושת הרבעים הראשונים!

ברבע הרביעי, לקראת הסוף, פתאום קרה משהו. אורי התחיל להתנשם. דרור זרק ופגע באוויר. עמק נראה אובד עצות והחברה משמיר התחילו לצלוף שלשות. הפער הצטמק. האוהדים המושבעים והטריים של כפר הנשיא (עשרה, כולל אור הבן של אלן) השתתקו. הקהל הגדול של קבוצת הבית, שמיר, התעורר ונכנס לאקסטזה עם כל צליפה. היינו מודאגים והסתכלנו בחרדה (ובקנאה) על השעון. היתרון הצטמצם וכמעט נמחק. ואז כשהכל נראה כבר אבוד, קמנו פתאום כולנו כאיש אחד, גברים נשים (ארבעה) וטף (שישה), ובשקט שהשתרר אחרי עוד סל שספגנו התחלנו לשיר בקול "היידה בו היידה בי, היידה כפר הנשיא!" וככה עוד: פעם: "היידה בו היידה בי, היידה כפר הנשיא! ועוד פעם, עד שממש התמלאנו בגאווה, והשחקנים הביטו בנו בפליאה, והקהל השמירי השתתק נפעם, ופתאום הכנסנו סל ומישהו צעק (אולי זה אני) "עברנו את טובא נעבור גם את שמיר" והרגשתי שבאותו רגע, היינו יכולים אפילו למכור את כל המגרשים הריקים בהרחבה, אם רק היו שם טפסים. הכל היה אפשרי באותו רגע. הקסם התחיל לחזור. והנה אורי מכניס עוד סל! והנה בני מסתער על הרצפה וגונב כדור! והנה דרור עולה לריבאונד ומכניס כתף לאוייב משמיר, והנה הפער עולה בחזרה לשש לזכותנו והנה נשארה רק דקה והטירוף בשיא!!!

את חגיגות הסיום קשה לתאר. הרגשתי חלק מקבוצה של ווינרים, אנשים עם נשמה, אנשים שעושים דברים מדהימים עם אפס תקציב ובלי מגרש ביתי. חיבוקים מיוזעים, כמעט נשיקות, אפילו השחקנים של שמיר, עם התלבשות הלבנה המושלמת כל כך הגיעו לברך. תוצאה סופית:

הפועל שמיר/ עמיר- כפר הנשיא: 64-58
בדרך חזרה (עשר בלילה) אור התחיל לבכות באוטו. הוא רצה שנחזור לקחת את הכדור וטען שזה שלו. אלן אמר לו חד וחלק: אם אתה ממשיך לבכות אני לא לוקח אותך יותר לכדורסל. הבכי הפסיק בשניה אחת, וזה בעצם אומר הכל. אז שחקנים יקרים, זכיתם באוהד מושבע! שלכם,

ארז מירב

הישנו קשר בין הסתה לאלימות? (חלק ראשון)

צריך לרדוף אותם בכל הדרכים, ואם יהיה צורך לחוקק חוק בכנסת כדי למגר את האויב המסוכן הזה, זה מה שנעשה. מדובר בכשל חיסוני, חיידק פנימי כזה יכול להרוס את החברה הישראלית. זה אויב שמאיים על קיום המדינה (חבר כנסת מיכאל בן ארי מתאר את אהבתו לארגוני השמאל)

האם מילים יכולות להרוג? כבר היו בהיסטוריה חברות שבהן הרוב השולט נקט בדה-הומניזציה כלפי מיעוט באוכלוסייה. במאה הקודמת זה נגמר בתאי גזים. בסופו של דבר כמה זמן אפשר להתאפק כאשר טוחנים לך השכם והערב שמישהו לא באמת שייך למין האנושי. הרי גם ביחסים שלנו איש אל רעהו אנחנו איננו סמל החדד והרחמים. אך השאלה הגדולה מכולן הראויה להישאל תהיה, האם באמת ישנו קשר בין הסתה לבין פעולות אלימות הננקטות כלפי אלה הנתפסים כראויים לכליה, והאם ניתן יהיה להוכיח את זה.

מאז רצח רבין התפתח בחברה הישראלית דיון מעניין ולפעמים גם מרתק בשאלת הקשר שבין ההסתה לתוצאותיה, ונחמד לפעמים לחזות בפליק פלק לאחר שמבצעים בעמדותיהם מעת לעת אלה הלוקחים בו חלק.

מחקר שהתפרסם לפני כשנה (2011) מאשר: כמעט מחצית מבני הנוער היהודים בעד שלילת זכויות יסוד לערביי ישראל. סקר מקיף בדק את עמדותיהם של צעירי ישראל, יהודים וערבים, במגוון רחב של נושאים – בהם לאומנות, דמוקרטיה והיחס למוסדות המדינה. התמונה המצטיירת: הצעירים בישראל של 2010 מאמינים פחות בערכי הדמוקרטיה, נוטים למרדנות ואלימות, גזענים יותר ורבים מהם התייאשו מהסיכוי לשלום. כמו-כן, הם גם ימניים ולאומיים יותר. (ומאז חלפו שנתיים) (מתוך מחקר הנוער השלישי שערכה "קרן פרידריך אברט" בשיתוף מרכז מאקרו לכלכלה מדינית. תוצאות המחקר שנערך ע"י מכון דחף בניהול מינה צמח, מוצג בספר "גם וגם סתירות בזרות בקרב צעירים בישראל")

צריך לרדוף אותם! זמן קצר לאחר החלטת הכנסת לתמוך בוועדת חקירה נגד ארגוני זכויות האדם, קרא ח"כ מיכאל בן ארי מהאיחוד הלאומי "לרדוף את אויבי ישראל (כלומר ארגוני השמאל)" והשווה אותם לחיזבאללה ולחמאס.

"פועלים כאן במדינת ישראל גופים שמבקשים לחסל את המדינה היהודית, אלה בוגדים, לא פחות מזה, הם הופכים להיות הרודפים של חיילי צה"ל, הם רוצים לסרס את כוח העמידה שלנו", התריס בן ארי בחמת זעם ובשמץ של קנאה הוסיף "אני רואה את החבר'ה מ'שלום עכשיו', כל אחד עם רכב צמוד, כל פקיד זוטר עם הצידוד הכי טוב. מי מממן את זה? שונאי ישראל הכי גדולים מממנים את זה". עכשיו לאחר שהיטיב כל כך לתאר את ארגוני השמאל ואופיים, התגבר בן ארי כארי ועבר מדיבורים להגדרת היעד, הדברת ארגוני השמאל "מדובר בחבורה של נהנתנים-סחטנים, שאומרים שהם כאילו אידיאולוגים. צריך לרדוף אותם בכל הדרכים, ואם יהיה צורך לחוקק חוק בכנסת כדי למגר את האויב המסוכן הזה, זה מה שנעשה. מדובר בכשל חיסוני, חיידק פנימי כזה יכול להרוס את החברה הישראלית. זה אויב שמאיים על קיום המדינה".

כמה זמן אחר כך הבהיר הממשל האמריקאי את דעתו לגבי אנשים מסוגו של ח"כ מיכאל בן ארי כאשר סירב להנפיק לו אשרת כניסה לארה"ב בגין "חברותו בארגון טרור".

קו פרשת מים בזהירות רבה אפשר לומר שמסתמן איזשהו קו פרשת מים שממנו הלכה והחריפה השאלה בנוגע להסתה ותוצאותיה. בעקבות ההתקדמות בתהליך אוסלו וחתימת הסכם ביניים נוסף, שהעניק לפלסטינים שלטון עצמי בערים הפלסטיניות הגדולות ובעוד כ-450 כפרים בגדה וברצועה, המדינה שוסעה במחלוקת פנימית עזה. ב-2 באוקטובר כבר נערך טקס פולסא דנורא מול ביתו של רבין בירושלים. בליל הדיון על הסכמי אוסלו ב' התקיימה הפגנת רבבות בכיכר ציון בירושלים, שם נאמו ראשי מפלגות הימין. במהלך ההפגנה נשמעו קריאות "בדם ואש את רבין נגרש" ו"מוות לרבין" וכן נשרפו תמונותיו של רבין. בתום ההפגנה, כמה מאות מהמפגינים צעדו מהכיכר לכנסת ושם השתוללו באלימות, ניסו לפרוץ לרחבת הכנסת, והרסו את מכוניותיהם של שרי הממשלה וחברי הקואליציה.

היו מי שהתריעו מפני פגיעה ברבין על ידי פעילי ימין קיצוני. למשל, אריה כספי כתב בעיתון "הארץ" שבועיים לפני הרצח: "רבין בוגד" הוא ביטוי שיכול להביא מישהו מהמאזינים של הימין לחסל את החשבון עם הבוגד. כל מי שמשתמש בביטוי יודע זאת."

אל מול האשמות וחששות אלה מיהרו בימין להאשים את השמאל בפרובוקציה ובניסיון לסתימת פיות. כמשקל נגד להפגנות הימין ארגנו תנועות השמאל הפגנה גדולה לתמיכה בממשלה וברבין, תחת הכותרת – "כן לשלום, לא לאלימות". למרבה האירוניה התשובה לסימן השאלה שהציב הימין לכותרת של ההפגנה באה בסופה. יגאל עמיר סטודנט למשפטים חובש כיפה ירה שלושה כדורים בגבו של ראש הממשלה יצחק רבין (לפני כמה זמן השתחרר אחיו מהכלא לאחר 16.5 שנים ששהה בו).

דרך הטשטוש לאחר תקופה מדודה של הלם, טשטוש הקשר בין הסתה לאלימות החל לפעול בכמה חזיתות. הנה כמה דוגמאות שנבחרו בפינצטה מתוך אלפי טקסטים "מכחישי קשר": בתאריך 10.8.05 היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז, בישיבה של הוועדה לביקורת המדינה, שעסקה בהיעדר פעילות הפרקליטות נגד הסתה וסרבנות, מצהיר: "עד היום איש לא הוכיח שרצח ראש הממשלה, יצחק רבין, הוא פועל יוצא של ההסתה. הדבר הוודאי הוא שהיה כשל אבטחתי במקום הרצח".

ב-3/11/08 מגישה "האגודה לזכות הציבור לדעת" (ארגון הפועל מהשטחים) תלונה נגד "קול ישראל" בעקבות כך שהתוכנית 'בחצי היום' **"המשיכה במסע ההסתה נגד המתנחלים וייחודה לכך כמעט כחצי מתוכניתה"**. חברי האגודה לזכות הציבור לדעת מלינים על כך ש"בראש מהדורת החדשות ב-12.00 הובאו דבריה של דליה רבין שהתמונות שהיא רואה של מתנחלים המתעללים בפלשתינים והצבא עומד מנגד מזכירים לה את הימים שלפני רצח רבין. בחדשות הובאה הודעת ארגון 'יש דין' כי הפיקוח על פסקי דין נגד מתנחלים כושל. הדברים שודרו שוב ושוב למרות שמדובר בארגון לא רשמי, השייך לשמאל הקיצוני (גם 'האגודה לזכות הציבור לדעת' איננו ארגון רשמי). וכן דבריו של פרס נגד המתנחלים.

במהדורה עצמה הובאו דברי הנשיא פרס כדברי המגישה על רקע יום "הזכרון ליום השנה לרצח רבין" שיצא נגד המתנחלים הפועלים נגד הדמוקרטיה. וכו'... דברי הנשיא הובאו ללא כל בקורת או תמיהה, הייתכן כי נשיא המדינה האמור לבטא ממלכיות, ישתלח בחלק מהציבור? לאחר מכן הובאו דבריה של דליה רבין בישיבת מטה המשטרה שכונסה לרגל יום הזיכרון לרבין, וכמובן המשפט שנבחר הוא דברי ההסתה שלה נגד ציבור המתנחלים. לדליה מותר לומר מה שברצונה, אך לבחור דווקא במשפט ההסתה, האם חוץ מזה לא אמרה כלום... המגישה ליאת רגב חששה כנראה שהציבור לא יבין את ההקשר והקדימה "בעוד יום

הזכרון לרבין מתקרב ..העיסוק באכיפת החוק בשטחים רלבנטי מתמיד" ... חס וחלילה שהמאזינים ישכחו מי רצח את רבין ומה עלול לקרות שוב".

(דרך אגב, אפשר לראות כאן בנקל את דפוס הפעולה של ארגונים כמו "אם תרצו" ו"ישראל שלי").

פליק פלק לאחור אך מסתבר שכאשר הם מרחיקים עדות, הופכים מתנגדי "ההסתה מובילה למעשי אלימות" למצדדים בה. בערוץ 7 כותב שמעון כהן: "שוב ושוב דורשת ההנהגה בישראל מהרש"פ לקטוע את מסכת ההסתה במערכת החינוך הפלשתינית, אך מסתבר שאת ההסתה הזו אי אפשר להפסיק" ... במאמר אחר הוא מוסיף ומדווח: "נמשכת חדירה של מסרים אסלאמיים רדיקאליים וההתעלמות מעקרונות החינוך לשלום ולסובלנות בתוכניות הלימודים בבתי הספר ברשות הפלסטינית ובמרבית הספרים ממשיכים שלא לאזכר את קיומה של מדינת ישראל – כך מגלים ממצאי מעקב במכון IMPACT-SE לחקר הסובלנות והשלום בחינוך".

(מעניין כמה הרבה מעקרונות החינוך לשלום ולסובלנות יש למשל ב"תורת המלך"? ובישיבות בשטחים ובחינוך הממלכתי דתי? ובמערכת החינוך בישראל בכלל?)

בעקבות רצח חמשת בני משפחת פוגל באיתמר, ראש הממשלה המתכחש לקשר שבין דבריו ב כיכר ציון בלילה ההוא לרצח רבין, מצטרף לפתע לקושרי הקשר בין הסתה לפעולה אלימה, ומפנה אצבע מאשימה אל הפלסטינים: "חברה שמתירה הסתה פרועה שכזו, סופה שמביאה לרצח ילדים. עתיד ההתיישבות לא יוכרע בטרור".

אז רגע מר נתניהו, ישנו קשר או אין?

קצת קשה לקבל את ההגיון הפנימי של מי שגורס שאכן יש קשר (אבל בתנאי שאנחנו מדברים על החברה הפלסטינית) וש"חברה שמתירה הסתה פרועה שכזו, סופה שמביאה לרצח ילדים". אך באותה עת להתכחש בכל תוקף לקשר שבין ההסתה המתקיימת בחברה הישראלית לבין מעשי האלימות על בסיס גזעני ופוליטי המתרחשים בה. כמו במעשה כשפים גלגול העיניים החסוד כלפי פנים הופך לפתע להיות לאצבע מאשימה חדה ונוקבת כלפי הפלסטינים.

(בשבוע הבא יבוא חלקו השני של המאמר) דודו פלמה

בְּאֶזְרַח מִפֶּסֶם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם
וְאַהֲבַתְּ לוֹ כְּמוֹךְ
כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

ויקרא יט לד

בחוט המחשבה *A LINE OF THOUGHT*

בשבת האחרונה 21 ביולי היה אירוע פתחת תערוכת אמנות "בחוט המחשבה" מיצירותיה של שרה'לה מרקוסון. התערוכה מתקיימת במלון מצפה הימים, האוצרת דליה זלצברג מכפר-הנשיא.

רוב האורחים בפתיחה היו חברי כפר הנשיא ומשפחה לשמחתי גם אני הייתי שם. נתחיל עם זה שאני לא מבקרת בתערוכות באופן קבוע. לא ממש מבינה באמנות או בתולדותיה. אני מתרשמת רק ממה שמרגש אותי.

רובנו כבר ראינו טעימה מעבודות יצירה בחוטי מתכת שהציגה כאן שרה'לה על שפת הבריכה בין שאר אמני המקום המופלאים. הסתובבתי בין הדמויות המניטוריות דקות הגזרה, והתפעלתי. איזו עדינות איזה כושר הבעה, ים של הבעות ורגשות וקשרים והתקשרויות בין נשים לנשים נשים לגברים. רוב הנשים לבושות לבוש קלאסי אירופאי מעודן. נשים עומדות, נשים יושבות, נשים על אופניים, נשים משוחחות, נשים סורגות. נשים עם סוד, נשים עם תיק. ואני כמו אף פעם לא שמתי לב, שלכל אישה יש תיק. תיק עם אופי ויופי משלה, תיק שיש בו הכל לשעת צורך.

ביצירה אחרת, שורה של דלתות סגורות, ליד דלת אחת עומדת אישה, ידה על ידית הדלת הפתוחה להצצה פנימה. האם ניסתה האישה את כל הדלתות האחרות וגילתה שאין מאחוריהן מאומה? ולזו בחרה להיכנס, למה? המון שאלות ותהיות עברו בראשי. התערוכה הזו גרמה לי לחשוב. גרמה לי לדמוע מהתרגשות. סיפרה לי המון סודות וסיפוריים אנושיים.

שרה'לה סיפרה לקהל המבקרים בפתיחה, איך לאחר שהוחלפה בקיבוץ המרכזי הישנה בחדשה, קרא לה דויד אלמן, מול ערימה של חוטים ואמר לה: הם שלך, את תדעי מה לעשות בהם. שרה'לה הודתה על הגנים מאבא מרקי ועל התמיכה הגדולה שלו ותשובות על שאלות שהתחבטה בן. מוטי אוצר תערוכות מוכר (לא לי כמובן) שיבח והלל את כישרונה של שרה'לה, הרבדים והעומקים בהם עוסקת יצירתה. ואני חשבתי גם על תפקיד אוצרת התערוכה. האם היא זו שבחרת אילו עבודות להציג? ואם היא זו שסדרה והעמידה את העבודות במקום שנראה לה מתאים, אז אני לא הייתי יודעת איך להציג את העבודות נכון יותר, ובצורה מכבדת ומאפשרת לקהל להתרשם ממלוא היצירה.

התערוכה פתוחה עד ה-28 באוגוסט. שעות פתיחה: א-ה 9:30 עד 17:00. שישי שבת 10:00 עד 15:00.

שושנה ש.

14 יוני 2012

לידיעת החיילים תושבי המועצה והוריהם,

לפני ימים ספורים יזמתי פגישה, עם מפקד רפואה בפיקוד צפון דר' טריף בדר אל"ם, כדי לברר איתו סידורי רפואה לחיילים תושבי הגליל העליון שחשים ברע וזקוקים לשירותי רפואה במהלך חופשתם בבית.

הנושא עלה בעקבות תלונות של חיילים שנאלצו להרחיק עד נהריה כדי לזכות בטיפול רפואי.

להלן הפרטים שאספתי ואמורים לשרת אתכם בשעת הצורך.

***מרפאת נהריה** – "ביקור רופא" – טלפון זימון תורים – 04-6641020.

***מרפאה 474 – נפח** – מרפאה צבאית מרחבית, פועלת כל השבוע – 24/7, נותנת מענה לכלל החיילים

במרחב הזקוקים לשירותי רפואה – טל' 04-6977426, טל' מטכ"לי- 04037426

***מרפאת 769 – גיבור** – מרפאה אזורית פועלת מיום ה' אחה"צ עד מוצ"ש/יום א' – מאוישת ע"י

רופא או חובש. נעשה מאמץ לאייש רופא במקום בכל שעות הפעילות, בשלב זה בשל מחסור

ברופאים בצפון, לא תמיד מסתייע. – טל' 04-6906321, טל' מטכ"לי – 04029321.

בכל מצב חירום, ניתן לפנות למיון ולקבל אישור מהמערכת הצבאית על החזר תשלום בטופס 119.

נעשים מאמצים להביא לאישור סופי פתיחת מרפאת "ביקור חולים" בגליל העליון שתיתן מענה לחיילים בשעות אחר הצהריים וסופי השבוע.

בכל מצב, רצוי לוודא טלפונית מתן שירות רפואי בהתאם לצורך באחד המוקדים שפורטו מעלה.

אמשיך לעקוב אחר התקדמות הטיפול.
רק בריאות!

בברכה,

יונית קורן
מזכירת המועצה

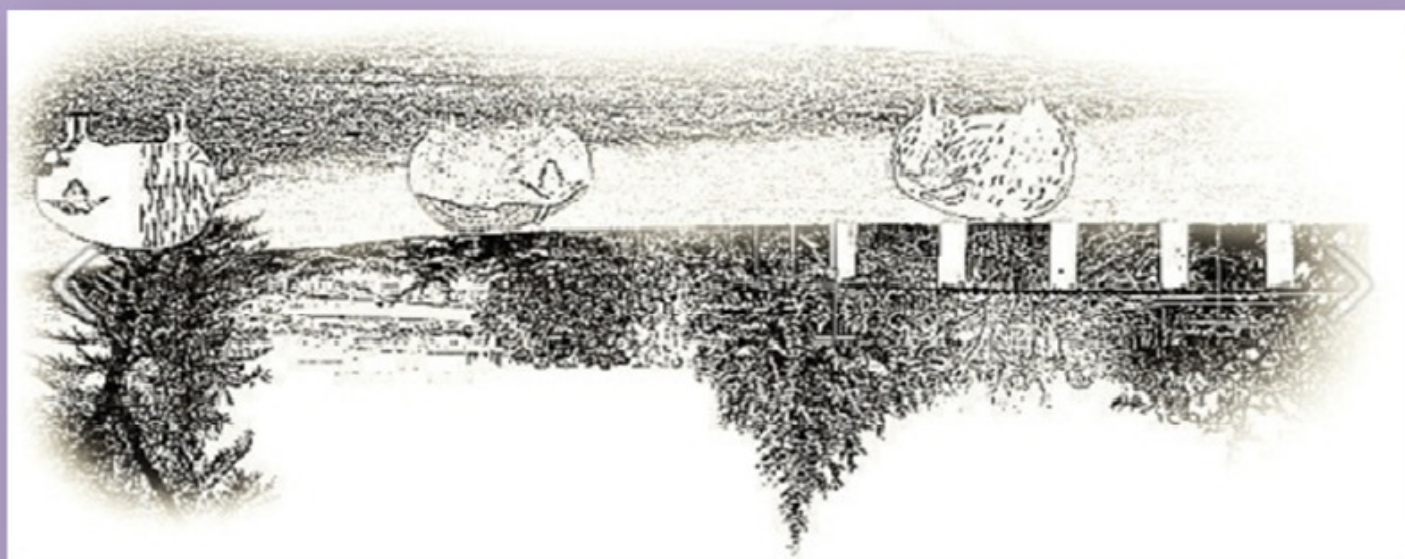
העתק: אהרון ולנסי – ראש המועצה
אורית יערי תמיר – מח' בריאות

הפינה הויזואלית

זוהי הדוגמה המודפסת על החולצות המוצעות
לקראת חג ה-64 של כפר הנשיא

זוהי הדוגמה המודפסת ממבטו
של העומד על הראש

Village Voices 27.07.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #30

64th Anniversary Party

Friday, 27.07.12 in the amphitheatre

Premier show: 'The Once and Future Kibbutz'

Seating 20:15

Showtime: 20:30

Socializing after the show: coffee, cake & icecream

Screening of past kibbutz celebrations....

Saturday: 28.07.12 Pub Party: 14:00 - 23:00

Cancelled: ~~'Race to the Top'~~

Village News: The vote scheduled for this week has been cancelled because more people have brought forth suggestions to reconcile the the system of accounting for privatization of housing. Whatever is eventually brought to the vote, one group or another will feel disappointed, hurt, angry or bitter. Things here are liable to be very different after this coming vote....

The traditional poolside concert, held here by the Rosh Pina Ensemble Players , brings a quiet ambience to the super heated days and a brief hour of joy. Many thanks to Sara Davolt. Besides playing she also arranges refreshments for everyone. If you missed out this year, there's always next year....

The Pearlsone managed to bring almost the entire family from it's haunts all over the world (Avishai couldn't make it from Peru) for Karni Bat's Bat Mitzvah. Karni is Rotem's daughter and they all live in California. Even Reggie's sister managed to make it over. They had the occasion catered at Jacob's Ladder. If you see a whole slew of redheads and white-blonds, you know it's them. **Mazal Tov!**

Another large family reunion was held this past weekend by Renee Cohen's clan. All the children, grandchildren & great-grandchildren arrived to mark the memorial for the late Michael Cohen Z"L. He is still greatly missed.

The 'Galilee Parliament' which is organized by Ory Ganani met last Saturday night at it's usual watering hole: the Meister Winery (Hatzor). This time they sang the songs of the late Naomi Shemer. Naomi's sister, Ruth Nussbaum, was a guest speaker telling little anecdotes about Naomi's work and the story behind some of her songs. Baruch Tirosh told stories about Naomi Shemer's illegal immigration work ...and each story had an addendum which he promised for 'next time'. The show stealer was Ro'I Ofer (Kibbutz Yechiam), 11 years old, who was on the last edition of Music School for Youngsters (TV). Despite his youth he sang wonderful renditions of Naomi's songs which were a delight to listen to. The next meeting of the 'Parliament' is scheduled for 25.08 and the topic will be 'The Songs and Poetry of Nathan Alterman'. Mark the date on you calenders and come along.

The 9th - 12th graders went down to the Galilee Lake for their traditonal camp out. We hope they had a great time. The only one missing out on the fun was Sahar Koren who was drafted early. We wish him safe and well in the army.

They adolescents had a bit of fun cooking a la' Master Chef, a trip to Superland and another to Machanaim's large fig tree, loads of pool time, television, activities organizaed by the Regional Council. Whatever! They certainly aren't bored.

The week long KH Camp will start on 05.08 when the opening ceremonies will announce this years topic. There are still places available for grandchildren or other relations to join in the fun. Contact Ayelet if you have any requests.

'Dogs bark while the caravan carries on...' The teenagers are still complaining about the lack of rooms available for them to move into while there are still those at home despite being drafted into the army already. There are also youngsters who have finished their service and now have nowhere to return to

except their parent's homes.... The four rooms that were taken over to privatization are sorely missed as no alternate solution has been found for them. Who cares? Who takes care of this, if not the Next Generation committee?

Yifat is all alone in the clinic for three weeks while Tootsie and Jackie have gone off to see their grandchildren in London. This means we all have to remain in the best of health in the coming weeks so as not to inundate Yifat with more than she can handle.

We're just filling in this week as Tamar Wolfin needed to fulfill her duties as grandmother and take her annual break now. If anyone out there is willing to pick up the slack and write up news, we'll be very appreciative. The more the merrier....

Yes: it's hot, humid, sticky...and all the other adjectives of summer but that shouldn't stop you from doing a good deed for the day (at least one). For all those 'under the weather' we wish you a speedy recovery and hope you'll be up and about soon. Don't forget that this week we celebrate Founders Day.

Have a great Shabbos.

The Rosenkrantz family

Birthdays:

29.07	Suzan Schwartz Orly Arnold Liat Yitzhaki Mia Tenna Niv Balwin (Amar grandson)	30.07	Etti Edelstein Amos Nitzan Michaela Ben-Chanoch
		02.08	Naomi Eitam (Ehrenberg g/daughter)
31.07	Udi Wagner Merav (Amar) Baldwin Hillel Eliezar Doari (grandson)	04.08	Aranyo (Boaz) Ney Leor Ben-Zeev Hagar Tubis Evyatar Baruch (Mader grandson) Tomer Samberg (grandson)
03.08	Dalia Wagner Michelle Dadush	03.08	Lotan Mizrachi

Anniversaries:

31.07 Hanita (scheingezicht) & Zohar Ben-David
01.08 Elia & Ilan Shor
Rotem (Pearlson) & Gil Bat

Commemorations:

10.08.92	Mrs. Blance Gilmore	באז תשנ"ב	י"א
05.08.01	Kalman Lachowitz	באב תשס"א	ט"ז
21.08.59	Mr. Yehuda Bernstein	באב תשי"ט	י"ז

NOTICES**MEETING WITH THE OVERSIGHT COMMITTEE**

(And Auditor Ezra Mizrachi)

Friday, 27.07 at 9:00 in the Club Room.

Refreshments will be served

Agenda: Past reports and ideas for future reference
Elana Frank, Asher Ayalon, Hagit Bourstein and Dudik Fuchs

Congratualtions to Asher Ayalon
for doing his 4th Walk of the World in Holland.
July 17-20 (40 kg x 4 days) 160 km.

REMINDER !!!**POOL - ENTRANCE FEES**

Members' visitors: Children to age 3 - free.

Immediate family members: 20 NIS / day

All other visitors: 35 NIS / day

Long term visitors? Work out a payment plan with Evelyn.

X-RAYS

If you need an x-ray to take to a specialist you must request the disc from the x-ray department of Clalit HMO. Ordinary x-rays are sent directly via email to the clinic which is hooked up to the HMO for filing in your medical record with their analysis.

The Clinic Staff

Bake Sale

The younger grade schoolers (1st to 3rd graders) will be selling cakes and cookies in the pool area on Tuesday 31.07 from 17:30 -18:30. All funds are donated to charity. Come along to support the effort and purchase something tasty to nosh.

Donna Bamlukar (counsellor)

RIDDLE:

What's the connection between the names Tootsie and Louise?
Answer will to be printed in next weeks' edition.

64th Anniversary ***Decorated T-Shirts***

T-Shirts will be on display on the notice board under the dining room or on the Facebook page: **Peacock Pub Kfar Hanassi**
Anyone wishing to order should call Danny 054-2440259

Instead of....

It behooves me to mention that I enjoy writing up the news every few weeks but at the moment, and for the next few months, have other responsibilities that have to be seen to. Therefore the 'Village News' column will be taking a break... A kind word before leaving: the pool has been a pet peeve of mine for a while but I have to say that now the lawn is in place and the internal fence taken down and removed, the place looks fantastic. Thanks to everyone who contributed to this.

I do, however, feel that I have to keep up with interviewis of 'Good People'. The last selection was our kindergarten teacher, Mical Dadush, and she choose Roy Bouskila as the next interviewee. Roy, to remind you, does small house repairs to help the older members. Below is what he wrote for our July interview.

"Thanks to Michal for even thinking of me, as I only perform a very small function for the well being of our older members. To be honest I 'receive' a great deal more than I 'give' by helping out. Helping the older members with things that need to be done around the house is a way of keeping in touch with them and I always remember how much they have done for us by founding KH. They always have wonderful stories to regale me with and they certainly know how to prepare a proper cup of tea!

It's not hard to think of whom to choose to be the next person in this column: Micki Koren for his wonderful work in the children's farm.

Micki quietly goes about giving hours of work and instruction to the youngsters and the place would have remianed closed if not for him. He also manages to find enough donations to offset some of the upkeep charges for the farm and he offers the children instruction on the connection between man and animal. I take my hat off to him and hope he keeps it up until another (younger) member steps forward to take over. Be strong!

Roy"

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yehonatan, Gal and Bar's

Grandma, Tamar
